शरीरस्य विराट्पुरुषशरीरसमानाकारत्वादयं 'वैराजः'। अतो 'विराजमेव', आलब्धवान् भवति। अपि चान्नस्यापि विराट्छब्दाभिधेयत्वात्, 'अन्नं', अपि प्राप्नोति॥

(३) अश्वविधिं प्रशंसति। "अश्वमालभते। प्राजापत्यो वा अश्वः। प्रजापतिमेवालभते। अथो श्रीर्वा एकशफम्। श्रियमेवावरुन्धे" इति। प्रजापत्यक्षिजन्यत्वात् 'अश्वः', 'प्राजापत्यः', तदालम्भेन 'प्रजापतिमेव', आलब्धवान् भवति। अपि च 'एकशफं' अश्वाश्वतरगर्दभरूपं, श्रीस्वरूपं धनिकानां गृहेषु मनुष्यधनादिवहनायाश्वादीनां दर्शनात्। तस्मात् 'श्रियमेव', प्राप्नोति॥

(४) गोविधिं प्रशंसति। "गामालभते। यज्ञो वै गौः। यज्ञमेवालभते। अथो अन्नं वै गौः। अन्नमेवावरुन्धे" इति। द्वे धेनू भौमी इत्यादौ पशुत्वेन गौर्विहिता, सा च यज्ञनिष्पादकत्वात् यज्ञस्वरूपा, अतो गवालम्भेन यज्ञ एवालब्धो भवति। अपि च क्षीरादिद्वारेणगोरन्नत्वात् 'अन्नमेव', प्राप्नोति॥

(५) अजविधिमविविधिञ्च प्रशंसति। "अजावी आलभते भूम्ने। अथो पुष्टिर्वै भूमा। पुष्टिमेवावरुन्धे" इति। अग्नयेऽनीकवत इत्यनुवाके आग्नेयः कृष्णोऽजः सारस्वती मेषोत्यजाव्योः पशुत्वमाम्नातं। तदालम्भो 'भूम्ने' बाहुल्याय, सम्पद्यते। तस्मात् द्वौ त्रीनजा जनयत्यथावयो भूयसो इति बाहुल्यसम्भावनायाः श्रुतत्वात्। अपि च बाहुल्यस्य पुष्टिरूपत्वात् 'पुष्टिमेव', प्राप्नोति॥